

ASSISI-NYT – SEPTEMBER 2006

Fr. Max Mizzi ©

Internationalt fredsmøde i Assisi d. 4-5. september 2006
”For a World of Peace: Religions and Cultures in Dialogue”
Afslutningsceremoni på Piazza Inferiore foran Basilica di San Francesco

Kæreste Assisi-venner.

Også i Assisi mærker vi nu på den friske kølighed om morgenen, at vi nærmer os efterårstiden. I september har vi - på nær nogle enkelte dage i midten af måneden og her mod slutningen - været velsignet med skøn eftersommer med varme, sol og den klare blå septemberhimmel, som altid fylder mig med glæde, når den som i en velsignelse favner de stolte, grønne træer og den store Basilika, der rejser sig rankt mod himlen. Heldigvis kan vi da også stadigvæk forvente os mange af disse smukke, solrige og lune dage i oktober, november og december, selvom især nattetemperaturen nu er dalende.

September har for os været præget af mange aktiviteter med interreligiøse møder, et dybt kursusretræte med introduktion til Assisi, som vi er meget taknemmelige for, samt møder med flere andre grupper af pilgrimme. Især det store, internationale fredsmøde i Assisi, som fotoet foroven i nyhedsbrevet er fra, har fyldt meget i vor bevidsthed både før, under og efter mødet. Dette nyhedsbrev dedikeres til alle disse vigtige fredsinitiativer rundt om på jorden, der bringer så meget håb, og i slutningen af nyhedsbrevet kommer en særlig skildring af det største og mest løfterige, jeg endnu har deltaget i, nemlig ***”For a World***

of Peace: Religions and Cultures in Dialogue, samt Pater Mizzis refleksioner over det historiske fredsmøde i Assisi i 1986 og de 20 år, der siden er gået.

Internationalt fredsmøde i Assisi

I dagene d. 4. og 5. september var Assisi på den anden ende. Byen var lukket for trafik, der var omfattende sikkerhedsforanstaltninger, og et stort internationalt presseopbud med TV-vogne fra RaiUno og journalister fra hele jorden fyldte godt op i gadebilledet. En stor, smuk blåklædt scene var opbygget på Piazza Inferiore foran Frans' Basilika, og ophængte plakater overalt fortalte om den store begivenhed. Byen vrimlede med tusinder af mennesker fra hele jorden – mange klædt i deres religions eller traditions smukke, farvestrålende dragter, og skilte viste hen til, hvor de mange religioner havde deres særlige spirituelle bedested. Grunden til alt dette "postyr" var det betydningsfulde og uendeligt opløftende og inspirerende møde, der under navnet "*For a World of Peace: Religions and Cultures in Dialogue*" markerede, at det i år er 20 år siden (27. oktober 1986), at Pave Johannes Paul II inviterede religiøse ledere fra hele jorden til Assisi for at bede for fred – det historiske fredsmøde, som kom til at betyde det store gennembrud for den interreligiøse dialog, som i dag blomster på alle niveauer verden over.

Bevægelsen "*Comunità di Sant'Egidio*" var sammen med den umbriske Bispekonference og stiftet Assisi hovedarrangør af mødet her i begyndelsen af september. "*Comunità di Sant'Egidio*" er en religiøs lægmandsbevægelse inden for Den Katolske Kirke. Den blev grundlagt af Andrea Riccardi i 1968 i den periode, der fulgte lige efter 2. Vatikanerkoncil, og i dag har bevægelsen mere end 50.000 medlemmer i mere end 70 lande jorden over. Bevægelsen har fokus på fredsarbejde, også gennem fælles fredsmeditationer og -bønner, solidaritet med de fattige, idet medlemmerne har et frivilligt virke for hjælp til fattige samt et hovedfokus på økumeni og interreligiøs dialog, der har gjort bevægelsen meget kendt og respekteret inden for interreligiøse kredse. Hvert år arrangerer bevægelsen et internationalt interreligiøst fredsmøde over 2-3 dage, hvor der altid er fremmøde af prominente religiøse og politiske ledere samt kulturpersonligheder. Tidligere dialogmøder har fundet sted i Warszawa, Malta, Bari, Milano, Bruxelles, Firenze, Padua, Bukarest, Genova, Lissabon, Barcelona, Palermo, Achen, Lyon og flere gange i Rom og Assisi. Næste år vil fredsmødet blive holdt i Napoli.

Der var inviteret 200 delegerede fra 70 forskellige lande til mødet, og i blandt dem var der fremtrædende religiøse ledere fra alle kontinenter inden for Kristendommen og dens mange kirker, Jødedommen, Islam, Hinduismen, Buddhismen, Shintoismen m.fl. Vatikanet sendte nogle af sine mest prominente kardinaler, herunder præsidenten for Det Pavelige Råd for Kultur og Interreligiøs Dialog, Paul Poupard, og præsidenten for Det Pavelige Råd for Økumeni, Walter Kasper. Også adskillige ærkebiskopper og biskopper deltog tillige med mange politiske ledere, inkl. præsidenten for Italien, Giorgio Napolitano, Præsidenten for Umbrien, Maria Rita Lorenzetti, samt præsidenten for den afrikanske stat Burkina Faso, Blaise Compaorè. Øvrige delegerede var kendte kulturpersonligheder, videnskabsmænd, socialarbejdere, etc. Pater Mizzi deltog som en af de specielt inviterede delegerede og jeg som hans ledsager sammen med godt 5.000 øvrige deltagere.

Åbningsceremoni og rundbordssamtaler

Der var lagt et intensivt og righoldigt program for de to dages møde med en storslået åbningsceremoni i det store, smukke teater i dalen neden for Assisi efterfulgt af i alt 16 møder i forskellige kongressale rundt omkring i Assisi, inkl. på Sacro Convento, hvor vi kunne fordybe os i de emner, som vi hver især havde mest interesse for. Disse 16 møder lå med 8 samtidige mandag eftermiddag og endnu 8 samtidige tirsdag formiddag, og det betød, at det var meget vanskeligt at skulle vælge mellem emner, der er så spændende, aktuelle og betydningsfulde i forbindelse med at give forslag til svar på de udfordringer og vanskeligheder, som vi står over for på jorden i dag. For at give et indtryk af de vigtige emner, hvor udvalgte delegerede med særlig indsigt talte med mulighed for spørgsmål fra salen, gengives hermed programmet for de 16 møder:

Assisi 1986 – 2006

Secular Humanism, a Challenge for Believers and Non-Believers

Euroafrica: the Future We Need

Family and Religions

Longing for God: a Quest for Peace

The Civilization and Coexistence in at Time of War

The Future of Lebanon (med religiøse og politiske ledere fra Libanon)

1986 – 2006: Building Peace and Solidarity is Possible

John Paul II: Memory and Prophecy

Love of God, Love for One's Neighbour

Globalizing Solidarity

Conflicts: A Challenge to Dialogue

Ecumenism: "How much further must we go?"

Prayer at the Root of Peace

Making Poverty History

Asian Religions: Inter-religious Dialogue and Passion for Peace

Alle talere blev simultantolket til hovedsprogene engelsk, tysk, fransk, italiensk, spansk, arabisk og japansk, og udstyret med hovedtelefoner kunne vi vælge mellem disse sprog, medens fjernsynskameraer snurrede, og journalister travlt blitzede med deres kameraer. Store dele af mødet blev sendt direkte over italiensk TV, og også øvrige TV- og radiostationer fra andre lande bragte indslag, ligesom aviserne var spækket med artikler og billeder de efterfølgende dage.

Fredsbeder og afslutningsceremoni

Tirsdag eftermiddag ringede kirkeklokkerne over hele Assisi som optakt til 1½ times samling af de religiøse samfund forskellige steder i Assisi, hvor der blev bedt for fred på den måde, som er sædvanen i den pågældende tradition. I denne 1½ time var Assisi centrum for samtidige bønner fra alle Jordens store religioner. Som det nok mest eksotiske indslag samledes de hvidklædte Shintoister i haven hos De Amerikanske Søstre, fordi deres religion har fokus på Moder Jord, men også Buddhisternes messende bønner og hinduisternes mantrasang var uendeligt smukke ceremonier, ligesom de kristne, muslimske og jødiske bønner etc. naturligvis var bevægende. Efter bønssandagerne samledes alle delegerede på Piazza del Comune, hvorefter vi til smuk klassisk musik, der strømmede ud fra højtalere ophængt overalt i Assisi, gik i procession til Basilica di San Francesco, hvor afslutningsceremonien blev afholdt

Afslutningsceremonien, som blev TV- og radiotransmitteret direkte, var overdådigt smuk og opløftende. På en stor, meget smuk scene sad de delegerede og hundreder af os øvrige deltagere lyttede fra pladsen foran Basilikaen. Imellem talerne, hvor stifteren af ”*Comunità di Sant’Egidio*”, Andrea Riccardi mindede os om, at kilden til al fred findes i bønnen, blev der spillet smuk klassisk musik, og det fredsbudskab, som de ledende delegerede havde besluttet under mødet, blev oplæst, mens en skare børn kom op på scenen, alle med fredsbudskabet i hænderne som et symbol på, at det er fra og for jordens børn, at denne fredsappel udgår. Der blev afholdt 1 minuts intens og bevægende stilhed, og til smuk musik blev to store opsatser med masser af stearinlys et efter et tændt af fakler, der blev frembåret af de delegerede, hvorefter fredsbudskabet blev underskrevet. Afslutningsceremoniens nok mest bevægende, ekstatiske og glædesfyldte øjeblik var, da vi alle blev opfordret til at give hinanden et tegn på fred. Til tonerne af Händels: Halleluja gav vi kendte og fremmede hånden og kyssede på kinderne med det enkle budskab: **PACE** (fred).

Natten afsluttedes med en festmiddag for de inviterede delegerede i det smukke refektorium på Sacro Convento, der alene var oplyst af store kandelabre, og hvor hvidklædte tjenere serverede en udsøgt middag for os alle, der var bænket mellem hinanden. Det var med stor fryd, at jeg kunne se ud over den brogede forsamling af trætte men glade og feststemte delegerede, hvor hele farveskalaen som et symbol på menneskehedens broder-/søsterskab var repræsenteret.

Mine personlige indtryk af mødet

Et nyhedsbrevs størrelse er naturligvis ikke tilstrækkeligt til at give et nuanceret indtryk af et sådant møde med så righoldigt et program, så jeg vil søge at indskrænke det til mine hovedindtryk. Den 3½ times lange åbningsceremoni var et overflødhorn af inspirerende budskaber fra de talende, og Den Katolske Kirke viste sit engagement på højeste niveau ved, at Pave Benedikt XVI havde sendt et langt budskab, som Assisis biskop formidlede til forsamlingen. Det var meget opløftende at høre politikere, der talte fra hjertet, ikke mindst gav Assisis borgmester en meget hjertevarm tale. Bl.a. talte han og den umbriske præsident om den vestlige verdens forgæves forsøg for at eliminere terrorisme med krig, og at vi i stedet må rette langt større fokus på at eliminere fattigdom og på fredelig vis fremme demokrati, ligeværd, menneskerettigheder og de øvrige værdier og idealer, Verdenssamfundet må bygges op på. Det var med bevægelse, at jeg lyttede til den milde israelske chef-rabbiner tale om, at Jødedommen står for medfølelse og medlidelse med alle folk, og at alle religioner i sin essens repræsenterer godhed og fred. ”Det, vi har til fælles, er større end det, der skiller os” var hans hovedbudskab. Der kom mange appeller under åbningshøjtideligheden, bl.a. en appel om at danne et ”United Nations of Religions” med religiøse ledere fra alle nationer, appeller om at styrke FN samt appeller til alle religiøse ledere om altid at gå foran som instrumenter for fred og om at tage afstand fra alt det, der hindrer freden, inkl. terrorisme og ekstremisme.

Under de efterfølgende rundbordssamtaler, hvor Pater Mizzi og jeg deltog i møderne på Sacro Convento om ”*Assisi: 1986 – 2006*” samt ”*Pope John Paul II: Memory and Prophecy*” var det opløftende at lytte til de religiøse og politiske lederes refleksioner over de sidste 20 år. Mange gav udtryk for, at der – på trods af, at der stadig er meget at gøre for at fremme fred - var sket en transformation på jorden, og at store fremskridt var nået i

løbet af disse to årtier – ikke mindst som følge af afslutningen af den kolde krig, hvis talrige væbnede konflikter jorden over havde været udtryk for en konfrontation mellem de to blokke i konflikten, og hvor vi hvert øjeblik frygtede en global atomkrig mellem USA og Sovjetunionen.

Det var befriende at opleve de religiøse lederes humor og glæde, og ikke mindst grinede vi hjerteligt af en algerisk muslimsk teologs morsomme fortællinger om hans første møder med en også tilstedeværende syrisk ortodoks metropolit, der hjerteligt gav til genmæle. Den gennemgående forståelse i talerne under åbningsceremonien og de to panelmøder, vi deltog i, var helt tydeligt menneskehedens broder-/søsterskab og alle lederes ansvar for at være instrumenter for fred.

Det er naturligvis vanskeligt at udtale sig om, hvilken effekt et sådant internationalt møde vil have med henblik på det fortsatte arbejde for at fremme fred via dialog. En af gevinsterne er den iderigdom og de visioner, de talende delte med hinanden og tilhørerne, og som kan være til stor inspiration for de enkelte fredsarbejdere i det daglige virke. En anden er naturligvis, at der blev knyttet venskabsbånd over skel, eller at sådanne allerede eksisterende bånd blev næret yderligere. Mit indtryk er, at ”hovedgevinsten” er den mere usynlige, nemlig den entusiasme, det gå-på-mod, den idealisme og hjælp til højere tænkning, den medfølelse, den kærlighed og den broder-/søsterskabsforståelse, som et sådant møde stimulerer og fremmer. I år er denne stimulering yderligere intensiveret gennem den uendeligt kraftfulde indstrømning fra Gudsriget, som stedse strømmer ind i og ud fra Assisi. *”The Spirit of Assisi”* tilbød sin dybe hjælp, og den italienske præsident gav i sin afslutningstale udtryk for Assisis og Franciskanernes betydning i denne sammenhæng. Mange af de delegerede og øvrige deltagere har meget vanskelige og ofte ensomme opgaver i brændpunkterne rundt omkring på Jorden, og mødet gav en meget vigtig erfaring af, at de ikke står alene – der er hundreder, ja tusindvis af redskaber - eller mennesker ”af god vilje”, som det ofte blev omtalt som under talerne. Dermed fremmer sådanne møder al det, der kræves, for at Menneskeheden samlet kan tage det næste skridt ind i den menneskelige families enhed og fred på jorden.

På *”Comunità di Sant’Egidio’s”* hjemmeside: www.santegidio.org kan du læse meget mere om bevægelsen og om fredsmødet i Assisi. Mange af talerne er publiceret, der er smukke fotos, og der ligger videooptagelser af både åbnings- og afslutningsceremonien. Det afsluttende fredsbudskab kan læses på hovedsprogene, **og jeg opfordrer jer alle, der føler for det, til at underskrive fredsbudskabet på dette link:**

http://www.santegidio.org/en/ecumenismo/uer/2006/assisi/form_appel.htm

hvor det i øvrigt kan læses i sin helhed på engelsk.

Norsk fredsundersøgelse

Dagen efter mødet så jeg ”tilfældigvis” en udsendelse fra DR2, Deadline, som dokumenterede den optimisme, som de delegerede under fredsmødet i Assisi havde givet udtryk for i deres refleksion over de sidste 20 år. DR2 havde inviteret en norsk professor, Nils Petter Gleditsch, i studiet, som fremlagde en overraskende videnskabelig undersøgelse fra det store norske fredsforskningsinstitut PRIO i Oslo. Den videnskabelige undersøgelse viste, at antallet af væbnede konflikter på jorden var faldet

drastisk siden afslutningen af den kolde krig i begyndelsen af 1990'erne, nemlig i løbet af kun 15 år fra 50 til de nuværende 31 i 22 lande. En graf viste, hvordan kurven var nedadgående siden afslutningen af 2. verdenskrig, og at vi i dag har nået et punkt, hvor risikoen for at blive dræbt i en væbnet konflikt er den laveste siden begyndelsen af 2. verdenskrig i 1940. På trods af den nuværende risiko for terrorisme etc. var trusselsniveauet – også for Europa – langt mindre end under den kolde krig, hvor vi med rette kunne frygte en atomkrig mellem supermagterne. Programværten, den norske professor samt den inviterede danske professor Ole Væver fra Københavns Universitet diskuterede undersøgelsen, og der var enighed om, at den kan være til stor inspiration og fremme lysten til at gøre mere ved de nuværende konflikter, fordi det nu er dokumenteret, at de sidste 15-20 år har vist, at det intensiverede fredsarbejde nytter noget. Spørgeundersøgelser blandt befolkninger rundt omkring i verden giver imidlertid det paradoksale resultat, at det ikke er den almindelige opfattelse, at verden er blevet fredeligere i de seneste 15 år. Ifølge de medvirkende skyldtes dette paradoks primært, at med massemediernes indtog og deres massive dækning af krige, er disse kommet tættere på os alle sammen – en diktator i et fjernt land kan ikke mere skubbe konflikterne under gulvtæppet, men de serveres dagligt for os alle, når vi åbner for TV-apparatet eller radioen.

Pater Mizzis forståelser omkring de sidste 20 år med interreligiøs dialog

I forbindelse med fredmødet i Assisi har jeg bedt Pater Mizzi om at dele sine forståelser med os. Han er jo en af dem, der igennem sin pionermission med økumenisk og interreligiøs dialog på nærmeste hold har oplevet udviklingen i de seneste 20 år. Da han er inviteret til en særlig fejring i Polen på 20-årsdagen for det første historiske fredsmøde i Assisi, d. 27. oktober 1986, har han forberedt et indlæg, som han som en af talerne på dette interreligiøse møde i Polen skal holde. Hans skriftlige indlæg er som følger:

THE WORLD DAY OF PRAYER FOR PEACE

Assisi, 27th October 1986

and

Importance of Inter-religious Dialogue

The World Day of Prayer for Peace on October 27th 1986 held in Assisi was organized by the initiative of His Holiness Pope John Paul II. On January 25th 1986, during the celebration of the Week of Prayer for Unity, held in the Basilica of St Paul Outside the Walls in Rome, the Pope announced that he was going to invite the religious leaders and the leaders of the Christian Churches to pray for peace in Assisi on October 27th 1986.

This was a big surprise. The following day the news spread like fire all over the world. Some were very happy and optimistic, others were sceptical about the outcome of the event. As a matter of fact it revealed to be a most wonderful religious meeting ever to be held until then. For the first time all the great world religions and all the Christian Churches participated together in the World Day of Prayer for Peace (as it was called). Assisi has never seen such an important event before.

The highlights of the meeting were three: Welcome, prayer with a day of fasting and pilgrimage. The day started in the morning when the Pope welcomed the representatives at Santa Maria degli Angeli, a suburb of Assisi and then they all moved to the old medieval town of Assisi, the birth-place of St Francis. When all the representatives of the world religions arrived in Assisi they went to different places according to the different religions (Buddhists, Hindus, Muslims, Jews, Shintos, American Indians, African religions, Christians, Bahai and others, prayed according to their own tradition). When the prayers were over all the representatives met in the main square of Assisi and started their pilgrimage towards the Basilica of St Francis. They walked down the street towards the Basilica while thousands of people lined on the sidewalks were shouting with great enthusiasm and singing: "Peace, peace, peace. We want peace!"

When they arrived in front of the Basilica the representatives took their place on a platform with the Pope in the centre while some two thousand invited delegates took their seats in the square. After an introduction by Pope John Paul II the different representatives according to categories took their turn on the podium and read a message of peace or performed a short ritual of peace. The Native American Indians, for example, smoked the peace pipe blowing the smoke into the four directions of the earth, north, south, east and west.

Curiously enough at the closing moment of the celebration a rainbow with its bright colours covered Assisi starting from Santa Maria degli Angeli! It was interpreted as an omen of peace.

*This religious gathering was called a "**Prophecy of Peace**" and the Pope called the event the "**Spirit of Assisi**", i.e. the spirit of peace and reconciliation, the spirit of respect and love, the spirit of inter-religious dialogue. That meeting gave start to a new era, an era of respect to all the world religions and cultures, it laid down the foundation stone of the unity of the human family.*

Pope John Paul II chose Assisi and not any other capital city of the world (Rome, New York, Paris, London), because he loved St Francis and Assisi, because St Francis is respected, loved and venerated all over the world, because Assisi had already then become an ecumenical and inter-religious dialogue centre many years earlier.

One of the main fruits of that meeting was that

*1) the concept "**inter-religious dialogue**" was made known for the first time even though it was used by Pope Paul VI for the first time in 1964 in his encyclical letter "Ecclesiam suam", but it was not used in the public. After that meeting in Assisi all the world religions started to talk about inter-religious dialogue. They not only started to talk about dialogue but indeed to dialogue.*

Another most important effect of that meeting was that

2) the barriers between the different world religions and cultures fell down. For centuries the world religions ignored each other, no dialogue existed between the followers of the world religions. Instead they had wars and conflicts. When they met they did so not to dialogue, but to come in conflict with each other. Now they started to meet with each other in all respect and love, they met together to dialogue, in all respect, to find new

ways of peace against wars and conflicts, to overcome violence against women and children, to find ways to respect human rights, to work together in order to respect and safeguard God's creation. Above all they met together in the spirit of God and indeed to pray together for peace.

Another most important fruit is that

3) We started to have a fresh new positive attitude to all the world religions and to have more knowledge about the other religions. We don't condemn any religion as a bad religion. We acknowledge that "all the religions have their origin in God" and that "the religions have the semen Verbi (seed of the Word)": The Council Decree Ad Gentes on the missionary activity of the Church says that we need "to know well the national traditions and the other religions which are glad to discover and ready to respect those seeds of the Word, which are hidden in them." (AG, 11). Inter-religious dialogue "is based upon the life of the same one God. God is the Father of the whole human family; Christ united in Himself each human being; the Spirit works in every person" (Redemptor Hominis, 13).

Because of inter-religious dialogue we are creating:

4) a better world, a better future for the human family, an era of peace and religious freedom, respect for human rights, democracy and respect for life. The world religions can offer great help and inspiration to politicians and to scientists. There is no conflict between religion, politics and science. They compliment each other. To solve the problems of the world is not the monopoly of politicians and scientists. The world religions must have a say because the world religions can contribute greatly to help to solve the problems on earth.

Another great positive aspect of inter-religious dialogue is that inter-religious dialogue is one of the signs of the time. We live in a more peaceful time when compared to the great conflicts and wars between religions and cultures of past centuries. It's enough to think about the Crusades and the Saracens with so much destruction of whole areas killing thousands of people. The conflicts and wars between towns in the same country in the Middle Ages, the First World War and the Second World War that involved the whole of Europe, the Communist Soviet Union enslaving all the Eastern countries, the Cold War that kept the whole world in a real danger of a nuclear conflict. The end of these conflicts is the fruit of a new dialogue between cultures.

It is true that we still have local conflicts and wars and that is a new form of terrorism. There was Christian terrorism in Northern Ireland, Hindu terrorism in India, Muslim terrorism which at present is frightening. However, this is not caused by religion, but by some of their members who are fanatics and who use religion for political reasons, and who instrumentalize religion to create hatred among people. These people are a very small minority, but have a loud voice. To these terrorist the answer is inter-religious dialogue not violence. Violence generates violence!

I would like to close with an appeal from the heart of a Franciscan Brother to the respectful leaders of the world religions not to use religion for political reasons, nor for hatred, violence and conflicts. Every religion is sacred and peaceful, and God does not

want hatred, war and violence among his children. We leaders of the religions of the world are called to be instruments of peace and love.

“May the Lord give you peace”

Father Maximilian Mizzi OFM Conv.
Franciscan
Sacro Convento, Assisi, September 2006”

Vi beder jer alle, der føler for det, om at have særskilt bevågenhed på **d. 27. oktober 2006**. Mange steder rundt om i verden vil der være opmærksomhed på 20-års jubilæet for det første, historiske fredmøde mellem religionerne i Assisi, og der er arrangeret talrige interreligiøse møder, etc. Ved bønner, meditationer og visioner om fred og menneskehedens enhed på netop denne dag vil vi alle kunne give et bidrag til at fremme Guds arbejde for fred på jorden.

Dette nyhedsbrev vil blive redigeret til en artikel om 20 år med interreligiøs dialog, der med flere smukke fotos fra mødet i september her i Assisi vil blive publiceret på **ASSISI MISSIONs** hjemmeside, www.assisimission.net, hurtigst muligt.

De kærligste hilsner – fred og alt godt fra Assisi

Bente

ASSISI MISSION ♦ Bente Wolf ♦ Via Fortini 7 ♦ I-06081 Assisi (PG) ♦ Italy
tel: +39 075 8155 278 ♦ e-mail: bente@assisimission.net
web: www.assisimission.net